

strva i to ram-
švabulja», koju
Ribogojilišta
su mi u svojoj
istrve. Tada je
15 godina po-
vanja. Ova či-
to da se urođe-
onaseljene, ni-
i križale bez
ije bilo onakva
kvo se događa

1935. prigodom
istrve u rijeku
iamo i potočne
Turković selo
2 godina upo-
ći stariji ribar
da imade osim
kih pastrva još
i pastrva, koje
nih iz Turković
la uvjerio.
ihthiofaunističko-
ričkih jezera u
Tom prigodom
gobrojnim ulo-
o tri primjerka
u se jasno raz-
pastrva i koje
čnih pastrva iz
ilišta u Turković
pastrva ubače-
4.-35. prigodom
pastrve iz Tur-

š nekoliko slič-
am da nije ne-
nabram, više
iažanja. Navesti
ikterističan slu-
naučnoj litera-
i na odnose iz-
aseljenih pastr-
ih ja ovdje iz-

God. 1936. objavljeno je djelo E. Grindelli-ja o ribama rijeke Soče i susjednih voda. Tamo navodi autor, da je u Idrici, pritoku Soče ustanovio, da pre red urođene pastrve, postoji i druga, koja potječe od pastrva prenesenih godine 1905. iz Ribogojilišta Vrelo Bosne. I u ovom slučaju su se »došljaci« održali dugi niz godina. To je bilo moguće samo uz pretpostavku da se nisu križali bez reda i izbora sa urođenim pastrvama.

Navedeni primjeri pokazuju, da kod potočnih pastrva, dakle unutar iste vrste riba, postoje neki zasada nepoznati nam faktori, koji prouzrokuju prigodom mrijesta izvjesnu stalnost i zakonitost u sparivanju samo takvih primjeraka, koji pripadaju nekom istom, užem, zajedničkom krugu, plemenu ili pasmini.

Ove činjenice otvaraju nov pogled na stanovito ograničenje mogućnosti križanja pastrva u slobodnoj prirodi. Isto tako one mogu pružiti neki oslonac za proučavanje putova, kojima se kreće razvoj i nastajanje rasa, suvista, vrsta i t. d. kod pastrva odnosno salmonida.

Ističem da kod riba drugih familija, na pr. kod ciprinida, sam način mrijenja, katkada u velikim jatima, pruža sasvim drugačije mogućnosti križanja rasa pa čak i vrsta.

Istodobno nam postaje jasno, da se prigodom poribljavanja sa pastrvica, koje potječu iz neke druge vode, ako je ono u stvari neophodno potrebno i neizbjegno upravo u tome obliku i s takvim nasadnim materijalom, mogu postići neki uspjesi jedino u slučaju ako se prenese dovoljna količina novonaseljenih riba. Ova dovoljna t. j. što veća (u razmjeru prema vodi) količina omogućit će ubačenim ribama da se održe u broju, koji će im pružiti priliku da se prigodom mrijesta skupe i nađu te međusobno spare i proizvedu opet toliko potomaka, koliko će biti neophodno da se u novoj sredini održe.

Iz ovoga slijedi također da nije korisno ubacivati mlađe mješovite porijekla, jer će se rasplodna moćnost rasprišiti na više sastavnih skupina i umanjiti vjerojatnost uspjeha u održanju ubačenih riba.

Nadalje se postavlja pitanje da li se može s naučne i stručne strane uvijek odobriti u ribogojilištima stvaranje raznih mješavina pastrva najraznovrsnijeg porijekla za svrhe poribljavanja s jedne strane, a posebno za svrhe proizvodnje konzumne ribe s druge strane. Treba li možda revidirati neke uobičajene metode i postupke? O tom pitanju biti će govora kasnije.

Zdravko Taler.

RAD POTSAVEZA UDRUŽENJA RIBOLOVACA VOJVODINE

Od našeg novosadskog dopisnika

Krajem februara 1951. godine osnovan je Potsavez udruženja ribolovaca Autonomne Pokrajine Vojvodine sa sedištem u Novom Sadu. Potsavez se nalazi u okviru Saveza udruženja ribo-

lovaca NR Srbije. Za pretdsednika Potsaveza izabran je drug Uroš Kolarov, koji je ujedno i pretdsednik Društva ribolovaca u Novom Sadu.

Odmah po svom osnivanju, Potsavez

je pristupio radu, u prvom redu na organizovanju i okupljanju ribaramatera i ribolovačkih društava. Do sada je Potsavez u svom sastavu skupio 31 društvo sa oko 5.000 članova. Savez je zatim izradio jedno-obrazna pravila za sva društva, koja se mogu podesiti lokalnim prilikama.

Kao drugi zadatak Potsavez je sebi postavio ono što je zajednički problem svih društava: čuvanje ribnog fonda. To je još uvek bolna tačka uopšte. Još i danas se lovljenje bez karte, lovljenje ribe ispod mere ne smatra prestupom, još i danas se smatra da sme loviti ko hoće, gde hoće, i kako hoće. Tako je bilo slučajeva da su se podnose prijave protiv prekršitelja, ali te prijave nisu rešavane, prelazilo se preko toga kao preko sitnica. Međutim, to je isti slučaj kao da neko ko nema dozvole uzme pušku i pođe u lov. U tom slučaju intervenisalo bi i lovačko društvo, a i same vlasti bi mnogo strože i rigoroznije postupile, nego kod prekršaja ribolovnih propisa.

U čuvanje ribnog fonda spada sva-kako i spasavanje ribljeg mlađa, koji ostaje posle povlačenja prolećnih voda u barama, ritovima, kubicima pored reka, jamama i t. d. Tu su pojedina društva bila prilično aktivna.

Dalji zadatak u pogledu čuvanja ribnog fonda bila je borba protiv uništavanja ribe na veliko puštanjem otrovnih otpadaka raznih fabrika. To je već tradicionalno štetočinstvo nekih fabrika u Vojvodini. Naime, rukovodioci tih fabrika smatraju da više imaju računa da plate globu, koja je mala, nego da prave instalacije za taloženje štetnih otpadaka. Tako je Fabrika šećera u Crvenki ove godine pustila klorni kreč odnosno saturacioni mulj u Kanal Dunav-Tisa i uništila svu ribu u donjem delu kanala. Na intervenciju Potsaveza Ribarsko gazdinstvo iz Be-

čea tužilo je fabriku za oštetu za dva i po vagona uništene ribe.

U cilju boljeg snabdevanja ribarskih društava priborom, Potsavez je nabavio još sporeća 1.000 komada bambusovih štapova, oko 8.000 metara najloša i 600 kv. metara mreže sa sitnim okcima za spasavanje mlađa.

Pored toga članovi uprave Potsaveza ličnim obilaženjem pomagali su većem broju društava da sprovedu bolju organizaciju članstva. (Futog, Kovilj, Lok i t. d.)

U toku godine veći broj društava je bio u tesnoj vezi sa Potsavezom, iako je bilo desetak društava koja su tu vezu prenebregavala, odnosno koja su se interesovala za Potsavez samo kad je bila u pitanju nabavka pribora.

Među društвima koja su se isticala dobrim radom i lepim rezultatima treba svakako spomenuti Ribarsko društvo u Subotici, koje sada radi pod vrlo teškim uslovima, jer je prošle godine skoro sva riba u Palićkom Jezeru zbog niskog vodostaja i smanjenja pritoka podzemnih voda odnosno zaleđenja uginula. Drugovi iz Subotice sada su prisiljeni da idu u ribolov čak u Bogojevo na Dunav ili u Bečeju na Tisu.

Zahvaljujući intervenciji Potsaveza Glavna direkcija poljoprivrednih dobara APV, u koje nadležnost spadaju i ribarska gazdinstva, zauzela je susretljiv stav prema drugovima iz Subotice. U subotičkom društvu, drže se redovno stručna i poučna predavanja.

Ribarsko društvo u Bezdanu, koje broji 345 članova, samoinicijativno je obrazovalo dve ekipe za spasavanje ribljeg mlađa. Društvo je tražilo od Direkcije za ribarstvo u Apatinu da te dve ekipe pomognu u spasavanju mlađa, ali nije dobilo ni odgovor. Bez ičije pomoći te dve ekipe su prenele u Dunav milion ribljeg mlađa šaranskog i manje količine mlađa smuda od 3

oštetu za dva
be.

ranja ribarskih
avez je naba-
omada bambu-
metara najlo-
reže sa sitnim
ilađa.

rave Potsaveza
agali su većem
eđu bolju orga-
g, Kovilj, Lok

oj društava je
tsavezom, iako
koja su tu ve-
sno koja su se
z samo kad je
pribora.

su se isticala
ezultatima tre-
Ribarsko dru-
sada radi pod
r je prošle go-
aličkom Jezeru
smanjenja pri-
dnosno zalede-

Subotice sada
ribolov čak u
Bećej na Tisu.
iciji Potsaveza
privrednih do-
ležnost spadaju
zauzela je su-
govima iz Su-
ruštvu, drže se
na predavanja.

Bezdanu, koje
oinicijativno je
za spasavanje
e tražilo od Di-
Apatinu da te
pasavaju mla-
odgovor. Bez
je su prenele u
ilađa šaranskog
a smuđa od 3

do 5 cm dužine. Nažalost propalo je u
jamama na levoj obili Dunava između
državne granice i lugarskog doma na
milione ribljeg mlađa.

Članovima društva Apatin zabranjen
je lov u rukavcima, dozvoljen samo u
otvorenom Dunavu. Ribarsko gazdin-
stvo Apatin skoro svakog dana, a ne-
deljno najmanje dva puta »cedi« mre-
žama rukavce, loveći prilično razmno-
žene štuke, kojih već pet godina nije
bilo. Društvo u Apatinu poklonilo je
Potsavezu 10.000 dinara, Fiskulturnom
društvu 10.000, isto toliko za izgradnju
Doma masovnih organizacija.

U Zrenjaninu društvo ribolovaca se
vrlo energično založilo u sprečavanju
trovanja voda otpacima iz fabrika.
Tamo su direkcije najzad došle do
saznanja da je bolje sagraditi instalaci-
cije za neutralisanje tih otpadaka, ne-
go plaćati globu.

Udruženje iz Odžaka napravilo je
ugovor sa jednom ciglanom, koja je
vlasnik bivšeg ribnjaka, da obnovi taj
ribnjak.

U Beočinu formirano je ove godine
društvo od 137 članova, radnika iz
Fabrike cementa. U ovom društvu su
održana dva stručna predavanja i dru-
štvo se energično bori protiv »dinami-

taša« iz obližnjeg kamenoloma Ra-
kovca.

Što se tiče budućeg rada Potsaveza,
uprava društva stoji na stanovištu da
sada, posle jedne plodne godine, treba
sve snage usmeriti na čuvanje onoga
što imamo, što nam je priroda dala.
Iduće godine, po uverenju uprave, ne-
će biti potrebno veštačko poribljava-
nje, pa prema tome ni kupovanje oplo-
đene ikre (smuđa), ni podizanje mre-
stilišta.

Potsavez misli da pokrene jednu
akciju, koja može da donese velike
koristi i društvima i državi. Naime, to
je pitanje trske za izvoz. Na terenima
mnogih društava u Vojvodini ima mno-
go trske, koja se može da izvozi u ino-
stranstvo. Kako po novim propisima
čitavih 40% deviza ostaje na raspolo-
ženju izvozniku, jasno da bi društva
imala velike koristi od toga i zato je
ova akcija za svaku pohvalu.

Sada, nadolaskom zime bilo bi sva-
kako potrebno pojačati kulturno- pro-
svetni i stručni rad u društvima, a jedan
od najboljih načina, pored predava-
vanja, svakako je čitanje stručne lite-
rature u prvom redu stručnog lista za
ribarstvo.

U toku zime društva će održati svoje
godišnje skupštine, a u februaru odr-
žaće se skupština Potsaveza.

RIBOLOV U BOSNI I HERCEGOVINI

Godišnja skupština Saveza Udruženja ribolovaca BiH

Savez udruženja ribolovaca B i H-a
održao je dne 2. decembra svoju VII.
redovnu godišnju skupštinu u prostorijama
Grafičkog doma u Sarajevu.
Prisustvovali su delegati iz velike ve-
ćine sreskih udruženja ribolovaca.

Skupštinu je otvorio i vodio dosa-
dašnji predsjednik saveza drug Dušan
Šakota.

Savjet za poljoprivredu i šumarstvo
Vlade u ime Narodne Republike BiH
zastupao je direktor Glavne uprave za
poljoprivredu drug Ing. Avdo Hakire-
vić, Savez ribolovaca N. R. Hrvatske
Vlado Majorinc, tajnik Saveza ribolo-
vaca Hrvatske te drugovi Novković,
Špan i Dasović.

Iz diskusije delegata sreskih udru-